

افزایش ۱۰۰ درصدی قیمت لباس و کفش از سال ۹۰

۹ میلیون و ۴۱ هزار تومان قرار دارند. به طور کلی، خانوارهای دهک دهم حدود ۲۷/۲ برابر بیشتر از دهک اول برای پوشاک و کفش هزینه کرده‌اند. این تفاوت نشان می‌دهد که افزایش هزینه‌ها به‌طور مستقیم با بالا رفتن سطح درآمد و قدرت خرید در دهک‌های بالاتر ارتباط دارد. این آمار نشان می‌دهد که هزینه‌های پوشاک و کفش در خانوارهای کم‌درآمد (دهک‌های پایین) نسبت به خانوارهای پردرآمد (دهک‌های بالا) تفاوت‌های چشمگیری دارد.

چرا خرید لباس سخت‌تر شده است؟

به گزارش اقتصاد آنلاین، در سال ۱۴۰۲ خانوارهای شهری در دهک‌های مختلف هزینه‌های متفاوتی برای پوشاک و کفش خود به‌طور جداگانه داشتند. خانوارهای دهک اول که کمترین درآمد را دارند به‌طور میانگین ۶۷۵ هزار تومان برای خرید پوشاک و تعمیر آن و ۱۹۷ هزار تومان برای خرید کفش و تعمیر آن هزینه کردند. این یعنی خانوارهای دهک اول، کمترین مقدار را در مقایسه با سایر دهک‌ها برای پوشاک و کفش خرج کرده‌اند. خانوارهای دهک دهم که از بالاترین درآمدها برخوردارند اما از سوی دیگر هزینه‌های قابل‌توجهی برای پوشاک و کفش صرف کرده‌اند. این خانوارها به‌طور میانگین ۱۸ میلیون و ۸۶۴ هزار تومان برای پوشاک و

۴۲/۸ درصدی بوده اما از سال ۱۳۹۴ به بعد، این سهم شروع به کاهش کرد و در سال ۱۴۰۲ به ۳/۲ درصد رسید. این کاهش سهم، نشان‌دهنده تغییرات در الگوی مصرف خانوارها و فشارهای اقتصادی است که مردم مجبور به اولویت‌بندی نیازهای دیگر شده‌اند. این روند، پیامدهای زیادی برای صنعت پوشاک و کفش و حتی برای سبک زندگی افراد دارد.

خانوارهای پردرآمد ۲۷ برابر بیشتر از کم‌درآمدها برای پوشاک هزینه می‌کنند

در سال ۱۴۰۲ خانوارهای شهری در دهک‌های مختلف هزینه‌های متفاوتی برای پوشاک و کفش خود پرداخت کرده‌اند. داده‌های مرکز آمار نشان می‌دهد که خانوارهای دهک اول، کمترین هزینه را برای این کالاها صرف کرده‌اند یعنی این دهک به‌طور متوسط در سال گذشته حدود ۸۷۲ هزار تومان صرف پوشاک و کفش کرده‌اند. بعد از آن به‌ترتیب خانوارهای دهک دوم و سوم به‌طور میانگین یک میلیون و ۲۹۵ هزار تومان و ۲ میلیون و ۱۵ هزار تومان صرف پوشاک و کفش کردند. خانوارهای دهک دهم از سوی دیگر با صرف هزینه‌ای بالغ بر ۲۳ میلیون و ۷۹۵ هزار تومان، بیشترین هزینه را در این زمینه داشتند. پس از آن، خانوارهای دهک‌های نهم و هشتم به‌ترتیب با هزینه‌های ۱۲ میلیون و ۱۱۵ هزار تومان و

با سردتر شدن هوا و نزدیک شدن به فصل‌های سرد، بازار پوشاک و کفش به یک میدان پررقابت تبدیل می‌شود. فروشگاه‌ها مملو از مدل‌های جدید لباس‌های گرم و پوتین‌های شیک هستند و مردم برای تهیه این ضروریات به خرید می‌روند. اما سوالی که در این شرایط ذهن بسیاری را مشغول می‌کند این است که آیا همه ایرانیان توانایی خرید پوشاک و کفش مناسب فصل را دارند؟ آیا تفاوت‌های اقتصادی و اجتماعی باعث ایجاد شکاف‌های عمیق در این نیاز اولیه شده است؟ پوشاک و کفش به عنوان یکی از نیازهای اولیه بشر، همیشه در لیست خریدهای ضروری خانوارها قرار داشته‌اند. طبق داده‌های مرکز آمار، هزینه متوسط پوشاک و کفش خانوارهای شهری در سال‌های اخیر افزایش چشمگیری داشته است. در حالی که خانوارهای شهری در سال ۱۳۹۰ به طور متوسط فقط ۵۶۰ هزار تومان برای خرید لباس و کفش هزینه می‌کردند، این رقم در سال ۱۴۰۲ به حدود ۶ میلیون و ۷۰۹ هزار تومان رسیده است. رشدی معادل ۱۰۹۶ درصد!

یکی دیگر از نیازهای اساسی افراد، پوشاک و کفش است که اهمیت ویژه‌ای در زندگی آنها دارد. گروه پوشاک و کفش با سهمی معادل ۳/۲ درصد در گروه‌های پایین هزینه‌های سالانه خانوار شهری قرار می‌گیرد. اما این سوال پیش می‌آید که این افزایش هزینه‌ها آیا برای تمام اقشار جامعه یکسان بوده است؟ آیا همه توانسته‌اند خود را با این تغییرات هماهنگ کنند؟ بسیاری از خانواده‌ها در مناطق مختلف کشور همچنان برای تامین نیازهای اولیه خود با مشکلات جدی مواجه هستند در حالی که گروه‌های دیگر حتی ممکن است بیش از پیش به دنبال خریدهای لوکس و برندهای خاص باشند. آیا افزایش هزینه‌های پوشاک و کفش نشان‌دهنده تفاوت‌های عمیق‌تر اقتصادی در جامعه است؟

پوشاک و کفش، اولویت پایین‌تر خانوارهای ایرانی سهم هزینه پوشاک و کفش در سبد هزینه خانوارهای ایرانی به‌طور تدریجی در حال کاهش است. طبق داده‌های مرکز آمار، این سهم از ۴/۲ درصد در سال ۱۳۹۰ شروع شد و به ۶ درصد در سال ۱۳۹۴ رسید که نشان‌دهنده رشد

جایگاه‌های بعدی قرار گرفتند.

خانوارهای شهری در استان‌های سمنان، کرمان و آذربایجان غربی کمترین هزینه را برای پوشاک و کفش داشتند. خانوارهای سمنانی با هزینه متوسط ۳ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان، کرمانی‌ها با ۳ میلیون و ۲۵۸ هزار تومان و آذربایجان غربی‌ها با ۴ میلیون و ۵۸۱ هزار تومان در سال ۱۴۰۲ کمترین هزینه‌ها را پرداخت کردند.

مازندران، بوشهر، خراسان شمالی؛ پایتخت‌های هزینه‌های پوشاک

خانوارهای شهری در برخی استان‌ها بیشترین هزینه را برای پوشاک و تعمیرات آن در سال ۱۴۰۲ پرداخت کرده‌اند. استان مازندران، بوشهر و خراسان شمالی به ترتیب با هزینه متوسطی معادل ۸ میلیون و ۸۱۱ هزار تومان، ۷ میلیون و ۸۲۹ هزار تومان و ۷ میلیون و ۶۴۱ هزار تومان بیشترین میزان هزینه را صرف پوشاک و تعمیرات آن در سطح کشور داشتند.

خانوارهای شهری در استان‌های کرمان، سمنان و آذربایجان غربی کمترین هزینه را برای پوشاک و تعمیرات آن داشتند. خانوارهای کرمانی با هزینه متوسط ۲ میلیون و ۵۳۱ هزار تومان، سمنانی‌ها با ۲ میلیون و ۵۶۶ هزار تومان و آذربایجان غربی‌ها با ۳ میلیون و ۷۸۹ هزار تومان در سال ۱۴۰۲ کمترین هزینه‌های پوشاک را پرداخت کردند.

خانوارهای شهری در برخی استان‌ها بیشترین هزینه را برای کفش و تعمیرات آن در سال ۱۴۰۲ پرداخت کرده‌اند. استان خراسان شمالی، کردستان و همدان به ترتیب با هزینه متوسطی معادل ۲ میلیون و ۱۰۵ هزار تومان، ۲ میلیون و ۸۴ هزار تومان و یک میلیون و ۸۳۳ هزار تومان بیشترین میزان هزینه را صرف کفش و تعمیرات آن در سطح کشور داشتند.

خانوارهای شهری در استان‌های سمنان و خراسان رضوی و ایلام کمترین هزینه را برای کفش و تعمیرات آن داشتند. خانوارهای سمنانی با هزینه متوسط ۴۹۴ هزار تومان، مشهدی‌ها با ۶۵۰ هزار تومان و ایلامی‌ها با ۶۹۵ هزار تومان در سال ۱۴۰۲ کمترین هزینه‌های کفش و تعمیرات آن را پرداخت کردند.

پوشاک یا کفش کمتری بخرند یا از خریدهای گران‌تر اجتناب کنند. در نتیجه، با بررسی دقیق نرخ تورم و هزینه‌های پوشاک و کفش می‌توان به بینش بهتری از تأثیرات اقتصادی تورم بر سطح زندگی مردم و تصمیمات خرید آنها رسید.

خانوارهای شهری در سال ۱۳۹۰ به طور متوسط فقط ۵۶۰ هزار تومان برای خرید لباس و کفش هزینه می‌کردند در حالی که نرخ تورم در آن زمان ۲۱/۵ درصد بوده است. این هزینه خانوارها در سال ۱۴۰۲ به حدود ۶ میلیون و ۷۰۹ هزار تومان رسیده و نرخ تورم در سال گذشته ۴۰/۷ درصد بوده است.

نرخ تورم و هزینه متوسط پوشاک و کفش خانوار شهری در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۲ روند متفاوتی داشته‌اند. در بازه سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۲ نرخ تورم ابتدا افزایشی بود و سپس روند نزولی گرفت، در حالی که هزینه متوسط پوشاک و کفش خانوار شهری تغییر چندانی نکرد و در محدوده نزدیک به یک میلیون تومان باقی ماند. از سال ۱۳۹۶ به بعد، همزمان با افزایش نرخ تورم، هزینه متوسط پوشاک و کفش نیز به تدریج روند افزایشی پیدا کرد و این رشد از سال ۱۳۹۹ شدت بیشتری گرفت. در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ با تداوم نرخ بالای تورم، هزینه‌ها به محدوده ۳ تا ۴ میلیون تومان رسید. در سال ۱۴۰۲ با روند جزئی کاهش نرخ تورم اما هزینه پوشاک و کفش خانوارها افزایش یافته است.

کدام استان‌ها بیشترین و کمترین هزینه را داشتند؟

طبق آمارهای مرکز آمار، خانوارهای شهری در برخی استان‌ها بیشترین هزینه را برای پوشاک و کفش در سال ۱۴۰۲ پرداخت کرده‌اند. استان مازندران با هزینه متوسط ۱۰ میلیون و ۳۸۰ هزار تومان در صدر قرار گرفت و بیشترین هزینه را صرف پوشاک و کفش داشت. پس از آن، استان‌های خراسان شمالی، بوشهر، کهگیلویه و بویراحمد و زنجان به ترتیب با هزینه‌های حدود ۹ میلیون و ۷۴۶ هزار تومان، ۹ میلیون و ۶۱۰ هزار تومان، ۹ میلیون و ۱۲۸ هزار تومان و ۸ میلیون و ۹۷۱ هزار تومان برای پوشاک و کفش در

تعمیر آن و ۴۳ میلیون و ۹۳۱ هزار تومان برای کفش و تعمیر آن پرداخت کرده‌اند. به این ترتیب، دهک دهم بیشترین هزینه را در این زمینه داشته است. خانوارهای دهک دهم حدود ۲۷/۹ برابر بیشتر از دهک اول برای پوشاک و تعمیرات آن هزینه کرده‌اند. همچنین خانوارهای دهک دهم حدود ۲۵ برابر بیشتر از دهک اول برای کفش و تعمیرات آن هزینه کرده‌اند.

این تفاوت‌های قابل توجه در هزینه‌ها نشان‌دهنده تفاوت‌های بزرگ در سطح درآمد و قدرت خرید خانوارها در دهک‌های مختلف است.

تصور کنید که به فروشگاه پوشاک می‌روید تا کفش یا لباسی را که نیاز دارید خریداری کنید اما با هر قدمی که برمی‌دارید، قیمت‌ها بالاتر می‌روند و تصمیم شما برای خرید سخت‌تر می‌شود. این دقیقاً همان چیزی است که تورم می‌تواند در زندگی روزمره ما ایجاد کند. وقتی نرخ تورم افزایش می‌یابد نه تنها قیمت کالاها بالا می‌رود بلکه نحوه خرج کردن مردم هم تغییر می‌کند. یکی از بخش‌هایی که بیشتر از دیگر اقلام تحت تأثیر تورم قرار می‌گیرد، هزینه خرید پوشاک و کفش است.

وقتی تورم بالا می‌رود، قیمت کالاها و خدمات افزایش پیدا می‌کند و این افزایش قیمت مستقیماً روی هزینه‌های روزمره مردم تأثیر می‌گذارد. یکی از بخش‌هایی که به شدت تحت تأثیر تورم قرار می‌گیرد، هزینه پوشاک و کفش است. به طور کلی، با افزایش تورم، مردم مجبور می‌شوند هزینه بیشتری برای خرید کفش و پوشاک پرداخت کنند اما این هزینه‌ها معمولاً به طور مستقیم با قدرت خرید آنها رابطه دارند.

در شرایطی که تورم بالا باشد، خانواده‌ها ممکن است برای کنترل هزینه‌ها به خرید اجناس ارزان‌تر یا کمتر از نیاز خود روی بیاورند. این موضوع باعث می‌شود که تغییرات در نرخ تورم به طور قابل توجهی هزینه‌های پوشاک و کفش را تحت تأثیر قرار دهد. در نتیجه نرخ تورم نه تنها بر قیمت‌ها بلکه بر الگوی مصرف خانوارها نیز تأثیرگذار است. در این میان، خانوارهای با درآمد پایین‌تر، بیشتر از دیگران با این تغییرات دست‌وپنجه نرم می‌کنند و شاید مجبور شوند